

NO HI HA CAP TREVA!

**VOLEM SERVEIS I RECURSOS SUFICIENTS PER A LES
DONES QUE PATEIXEN VIOLÈNCIA MASCLISTA!**

Ens han trasbalsat i encès la sang les nenes nigerianes segrestades.

Què te a veure aquest segrest massiu amb el nostre quotidià
maltractament i el continu de dones assassinades a casa nostra?

El fil conductor és que, la violència de gènere és una de las estratègies
claus per a mantenir el control sobre les dones, essent a dia d'avui, la
violació de Drets Humans més universal, impune i soterrada de totes.

El fil conductor és que el govern de l'estat amb el seu avantprojecte de llei
sobre els "drets de la dona prenyada" atenta contra l'autonomia
reproductiva de les dones i respon a la voluntat de tutelar els seus drets i
seva capacitat de decisió.

Ens guanyarem a pols la igualtat real entre dones i homes. Les dones som
fortes, valentes, creatives i decidides. Seguirem teixint per eradicar la
violència de gènere del sistema patriarcal contra la meitat de la població.

Des de 2002 i segons dades del Departament d'Interior hi hagut a
Catalunya 60 dones i dos menors assassinades per parelles o ex parelles, 6
de les quals han mort el 2014. De totes elles havien denunciat 17.

Pel que fa a indicadors com el nombre de denúncies o de detinguts en l'àmbit de la parella veiem amb molta preocupació la disminució d'aquests. Hem passat de les més de 13.000 denúncies i 7810 detinguts del 2009, a les 11.449 denúncies i 5695 detinguts del 2013. Aquesta constatació fa que haguem de preguntar-nos quin sentit té continuar insistint en les denúncies, quan la recepció judicial de les mateixes és tan minsa.

Les dades de victimització també són contundents: més del 26% de les dones de Catalunya han patit violència masclista greu al llarg de la seva vida segons l'Enquesta de Violència Masclista de Catalunya (2010) amb una especial incidència en dones joves.

L'actual context de crisi i de retallades no ajuden a minvar la violència que s'exerceix vers les dones només pel fet de ser dones, una violència de caire estructural i específica que no podem posar en el mateix calaix que la resta de la violència interpersonal perquè és resultat d'unes relacions de gènere basades en el sexisme, la discriminació i la desigualtat masclistes. Una violència que com molt bé defineix la Llei 5/2008 del dret de les dones a eradicar la violència masclista es dóna en l'àmbit de la parella, el laboral, el familiar i el social i comunitari i les seves formes són els abusos sexuals, físics, psicològics i els econòmics. Cal afegir també l'àmbit institucional on actualment les dones pateixen una doble victimització quan no se les creu, quan no tenen recursos on poder acollir-se, quan han d'afrontar que el seu agressor demana la custòdia dels fills i filles que també han viscut la violència.

Les condicions de vida, els ingressos, l'educació, el treball, les condicions laborals, pensions, voluntat de controlar el nostre cos, son diversos tipus de violència que no estan contemplades com una prioritat a combatre i que fan que les desigualtats augmentin i siguin motiu de vulnerabilitat.

Tot i que els discursos oficials insisteixen en que les dones han de denunciar, el fet és que augmenten les renunciés a continuar el procediments judicials, es concedeixen poques mesures cautelars (a Catalunya més d'un 60% de les ordres d'allunyament són rebutjades).

Alhora ens trobem amb un afany privatitzador del Govern que poc a poc va desmantellant serveis i recursos d'atenció social i un model de gestió pública a partir de retallades pressupostàries que minven la capacitat de donar resposta pública a l'atenció psicosocial i jurídica de les dones que pateixen violència.

Una inexistent prioritació i aposta per les polítiques públiques de dones i d'equitat, el desmantellament que resulta de la reforma dels Ens locals, la privatització o externalització de serveis amb la consegüent reducció de personal en els Serveis d'Intervenció Especialitzada (SIE) i els Serveis d'Atenció Residencial (SARS) o la reducció de personal en els Jutjats especialitzats, o la reducció de les campanyes efectives d'informació i ajut a les dones perquè puguin sortir de les situacions de violència de manera precoç així com les campanyes de sensibilització i prevenció a joves.

Les entitats de suport cada vegada més tenen dificultats per poder fer acompanyaments i atencions a les dones, els programes de prevenció han patit una disminució important, la coeducació ha caigut de la LOMCE, la

formació, capacitat a professionals de tots els àmbits ha desaparegut i la promoció necessària per a implicar a tota la ciutadania, també ha minvat. Tanmateix la societat en general ha d'implicar-se front aquesta violència i exigir-nos el compromís ferm en el rebuig de les diferents accions que com a col·lectiu i individualment podem realitzar per confrontar aquestes violències i no permetre-les.

Davant aquesta situació les entitats, organitzacions,.... sota signants
Diem PROU VIOLÈNCIA i prou AGRESSIONS contra les dones i reclamem
RECURSOS ADIENTS I NECESSARIS per fer-hi front.

1. Ple desenvolupament de la Llei Integral i de la Llei 5/2008 del dret de les dones a eradicar la violència masclista.
2. Pacte nacional amb recursos per l'eradicació i la prevenció.
3. Programes de formació a professionals.
4. Mesures efectives d'atenció, per a dones, adolescents i fills/es.
5. Mesures efectives de protecció, i mesures efectives contra la pobresa i la desocupació.
6. Protocols contra la violència masclista a totes les empreses.
7. Elaboració i desenvolupament d'una llei pròpia de drets de salut sexual i reproductius.

Barcelona, 19 de maig de 2014

Plataforma unitària contra les violències de gènere